

(המשך בעמוד 48)

איסוף המספרים שלו, באירגון עולי הולנד ובלישבה ההולנדית המרכזית לסטטיסטיקה, גילה פוט עובדה נוספת ולא משמחת: באותה תקופה ירדו להולנד, נוסף ל-4546 העולים ששבו אליה, גם 1746 ישראלים (895 גברים, 316 נשים ו-535 ילדים), אשר הפכו לתושביי קבע בהולנד. כך שבסיכום התנועה בין הולנד לישראל יש לשייך ראל הפסד נטו של 740 איש.

וזה עוד לא הכל. כי המיספר הזה אינו כולל את עשרות הצעירות הישראליים, אשר נישאו למתנדבים הולנדיים וקיימו עימם לארצם, קיבלו שם את הנתונים ההולנדיים, והן אינן מופיעות בסטטיסטיקה ההולנדית כישראליות, אלא נחשבות כהולנדיות לכל דבר.

פגישה

במיסעדה מזורחת

במקום הליחם כאיובים, אפשר לישבת בידידים

זוגות מעורבים של צעירים וצעירות מיישראל ומפולין רקדו סלואו צמוד על רחבת הריקודים בעירייה החדשה הפולנית. ואז לחש צעיר פולני על אוזנה של בת זוגו הישראלית: "אתם, הישראלים, דווקא כסדר, לא כמו שאר היהודים..."

הצעירה, בת משק עידן כרמל, החי טיפה לצעיר סטירי לחי מצלצלת. למחרת היא עמדה עם חבריה מול האנדרטה של גיטו ורשה, כשרגל ישי ראל מתנופף מעל ראשם, וניגונה על האקורדיון את התקווה, כשידיה רועדות ומתרגשות.

זה היה לפני 20 שנה. היום חיה הצעירה הזאת, שרה אלכסנדר, בצרפת, שבה יצא שמה לפנייה כטרובדורית מודרנית המופיעה בארצות רבות, בהן היא שרה, כשפות רבות, על צדק, חופש וחכונות האדם.

הופעה בגואטמלה. אלכסנדר שחזרה הישיר וחומת העיניים. בסוף שנות ה-30 לחייה, נולדה בירושלים. אביה היה מראשוני העובדים ביסי המלה, ואמה עקרת בית שגידלה שלוש בנות, כשהיתה בת 4, עברו ההורים לעידן כרמל, ליד חיפה. בצה"ל שירתה אלכסנדר בלהקת הנח"ל, ואחרי שיחרורה עזבה את חייה קיבוץ ולמדה שנתיים מוסיקה, כשהיא מתפרנסת כזמרת ושחקנית במועדון התיאטרון החיפאי.

בגיל 23, אחרי מילחמת ששת הימים, יצאה מן הארץ. במטוס, שלקח אותה לאירופה, כתבה שיר: "מגובה הן תבחין/בכתה העלמין/לנבול, אין כלל שהות לפרחים/וכבר זרים חדשים מוני חים."

לאירופה היא לא יצאה בגפה. ליווה אותה חברה, שלו נישאה מאוחר יותר, יוהאן אלכסנדר, ליד דנמרק, ששהה בארץ כמתנדב בקיבוץ דן.

יוהאן גדל בדנמרק ובשוודיה ושרה רצתה להכיר את מחוזות ילדותו. הם התמקמו בעיר מאלמו, בדרום שוודיה, שרה הופיעה בקברטים ויוהאן עסק במיקצוע, הצילום. הוא עבר עבור חברות פירסום. צילם עטיפות תקליטי טיים וכרזות אמנותיות.

לאחר שנה וחצי התעורר יצר הגני דודים של בני הזוג והם נדרו לאמריקה המרכזית. הם קנו מיניבוס וערכו מסע ממסטיקו בצפון עד פנמה בדרום. הם חנו כשלושה חודשים בכל מקום, ואז המשיכו הלאה. שרה שרה שירים שמחים ועצובים במכוזים אוניברסיטאיים, בעברית, אנגלית וספרדית. הימים היו ימי הפריחה של המיש טרים הרודניים באמריקה המרכזית. נזכרת שרה, היום:

"השגתי ספר של אוטורנה קאסטי יו. משורר שצרצח ב'68' עליידי כיתתי רצח שהיה בחסות השילטונות. הספר הזה היה אסור לקריאה. אותו ערב היתה לי הופעה באוניברסיטה של גואטמלה-סיטי. הלחנתי את אחד

שרה דויד הורידה את אחותה שושנה לזנות. כאשר שרה נרצחה,

נשארה שושנה בזנות. אך גם היא נפלה קורבן

רצח הילדונות

בידוששלים

תחזור למוטב. והיא, אכן, צברה כסף רב מעיסוקה בזנות.

היא נהגה להשוויץ, לנקוב תמיד בסכומי כסף גדולים. להראות לכולם את הדולארים ולספר על תכניותיה היפות. אולם, כשנשאלה על כך, היא גם בירה לאימה, לסייע בכלכלת הבית.

האהבה הגדולה של שושנה היתה לשולחן הקלפים. היא נהגה לבלות שעות רבות, ביום ובלילה, סביב השולחן, יחד עם חברותיה הפרוצות ויחד עם כמה אנשי עסקים ירושלמיים. הסכום מים עליהם שיחקו היו עצומים.

שושנה לא היתה אף פעם יפה. היא נהגה לשנות את צבע שערותיה לעיתים קרובות ולאחרונה היא היתה בלונדינית נוצצת. תמיד נראתה עם סיגריה בפה וממחרת, היא נהגה להסתובב, ולעסוק בזנות במיוחד בעיר לקוחות קבועים ומתמידים. כאלה

"אבל בגלל היחסים העכורים בבית היא הרדררה לזנות. בכל ביקור שלי אצלם, כשכונת נחלאות, היו צעקות ומריבות ושושנה, שעמדה במרכז המריבות, לא אהבה את האווירה במיש פחה. היא חלמה על חיים עשירים. על הרבה כסף. על נסיעות לחו"ל. על כגדים יקרים."

"היא נהגה לשכב על הספה בסלון ולבקש שישרתו אותה. בזה לא היו לה בעיות, כי אימה אהבה אותה מאוד. 'ואו השתגעו ואושפיה בבית החור לים טלביה. בו שהתה שנתיים. שם היא נראתה זווועה, היתה מיואשת ופעם אחת אף ניסתה להתאבד.'"

בלונדינית נוצצת

שהשתחררה שושנה היא ביקשה להתפזר. הגוימה באיי

בימינו מרימו חזר מהתפילה בכית הכנסת. כשפתח את רלת ביתו, לא האמין למראה עיניו. באחד מהדרי הבית קיימה בתו, שרה, יחסי מין עם אדם, והאם עמדה מבדל לדלת ושמרה עליה. מרימי, שלא ידע כי בתו עוסקת בזנות, השתולל, נטל סכיני מיטבח ובחמת זעם התנפל על האם. הוא דקר אותה 15 פעמים בכל חלקי גופה. היא אושפזה במצב קשה, הוא נכלא. הועמד לדין ונשפט לחמש שנות מאסר.

אך זאת היתה רק החוליה הראשית נה בערשת אסונות שבאה על בני מרימי. אחר כך נרצחה שרה, אחת ממייספי וזנות, שנרצחו בירושלים בשנה האחרונה ועכשיו ניסו לרצוח את אחותה, שושנה, זונה אף היא, המאושפזת, במצב קשה, בהדסה.

על הספה בסלון

ישנה הפרוצה, היא ירדה קרובה של רחל, המבקשת לשי מור על אלמוניותה תחת שם מוסווה, אבל חורה לה על מרגורלה של שר שנה והיא מתפרקת:

"שרה היתה האחות הבכירה במיש פחה. כיום הירצחה לפני שלושה חודשי

גופתה של שרה דויד במקום הפשע 15 דקירות לאמא

שהיו מגיעים אליה פעמיים-שלוש בשבוע ואף יותר פעמים

אהבה חד-צדדית

הבתה העזה והאמיתית היתה נתונה לרוכל מושק מחנה יהודה. זה היה גבר מבוגר, גרוש ובעל אמצעים

פוח, צבעה את שעה, שכרה חדר בשכונת מקור החיים בירושלים ובגיל 23 החלה לעסוק בזנות. המייסטה חשפה את המקום באמצעות סוכן מייסטה מושל. שגילה כי שושנה הפיקחה, עם הראש שלה לעסקים, העסיקה כמה זונות במקום. כשנתפסה חזרה לבית אימה, בנחלאות. אבל הסיר פורים על העושר והכסף הרב שאפשר לעשות בזנות ששרה אחותה התמידה לטפח לה לא הותירו סיכוי ששושנה

היא היתה בת 45. היו לה שלושה ילדים, אותם גידלה ברירתה. בנווה יעקב, בעלה עזב אותה לפני שנים רבות, כשגילה שהיא עוסקת בזנות ומישפתה לא הכירה בה ואף נמנעה מלהזכיר את שמה. "שושנה צעירה ממנה בהרבה שנים. היא בת 27. היא סיפור שונה לגמרי. היא כחורה נהדרת, שתמיד הקפידה על מראה חיצוני ותמיד חשבה על עתידה. היא אפילו רגנה לתעורר בזנות.